

बेहदको वानप्रस्थी अर्थात् निरन्तर एकान्तमा सदा स्मृति स्वरूप

आज बापदादा सबै बच्चाहरूको भाग्यको गुण गाइरहनुभएको थियो । बाबा बच्चाहरूको भाग्यको श्रेष्ठ रेखाहरूलाई देखेर हर्षित हुनुहुन्छ । भाग्यको श्रेष्ठ रेखाहरूमा विशेष के-के कुरा हेरिन्छ, त्यो थाहा छ ? मुख्य कुरा तिथि अर्थात् मिति, समय, विशेष ग्रह, कुल, धर्म र सम्पत्ति, सम्बन्ध र पेशा हेरिन्छ । यी सबै कुरा भाग्यमा हेर्छन् ।

तिमी सबै आफ्नो यी सबै कुरालाई राम्रोसँग जान्दछौ ? तिमी सबैको तिथि कुनचाहिँ हो ? आजसम्म पनि आफ्नो भाग्यलाई जन्मको मितिबाट वा राशिबाट हेर्छन् । तिमी सबैको राशि वा मिति कुनचाहिँ हो ? जन्मको मिति कुनचाहिँ हो ? तिमी सबै कहिले अवतरित भयौ ? ब्राह्मण कहिले अवतरित भए ? जुन बाबाको अवतरणको तारिख छ त्यो तिम्रो हो । ब्रह्मा सहित ब्राह्मण पनि जन्मिए । जो आदि रत्न छन् तिनको मिति कुनचाहिँ भनिन्छ ? बाबाको अवतरणको मिति आदि रत्नहरूको जन्मको मिति हो । समय कुनचाहिँ हो ? यो संगम ब्रह्म मुहूर्तको समय हो । सबैको जन्मको समय हो— ब्रह्म मुहूर्त र राशि कुनचाहिँ हो ? लौकिक राशीहरू त भिन्न-भिन्न प्रकारको देखाइएको छ तर तिमी सबैको राशि जो बाबाको राशि हो विश्व कल्याणकारी, त्यही तिमी सबैको राशि हो । जुन राशिमा बाबा समान सबै गुण समाहित छन् । र, दशा पनि गुरुबारको दशा छ । कुल पनि सर्वश्रेष्ठ छ । डाइरेक्ट ईश्वरको कुलका हौ, ईश्वरीय कुल हो । पोजीशन— मास्टर सर्वशक्तिमान् हो । सम्पत्ति— अखुट र अविनाशी सम्पत्ति हो । धर्म— ब्राह्मण चोटीको हो । बुद्धिको लाइन विशाल र त्रिकालदर्शी लाइन हो । अब सोच— यसभन्दा ठूलो भाग्यको रेखा अरू कसैको श्रेष्ठ हुन सक्छ ! कर्म-रेखामा निरन्तर कर्मयोगी, सहजयोगी, राजयोगी— यो रेखा बाबाले स्पष्ट खिचिसक्नु भयो । भाग्यको सिताराको रूपमा ताज र तख्त देखिनमा आउँछ । यसभन्दा श्रेष्ठ भाग्य अरू के होला !

आज बापदादा सबै बच्चाहरूको भाग्यलाई देखिरहनुभएको थियो । जसरी बाबा सबैको भाग्यलाई देखेर हर्षित हुनुहुन्छ त्यस्तै तिमी सबै स्वयम्को भाग्यलाई देखेर हर्षित हुन्छौ ? सानो-सानो कुरा के हुन् ? जस्तो भक्तहरूलाई भन्दछौ— यी पूजा आदि गुडियाको पूजा हुन्, गुडियाको खेल खेल्छन् । जन्म पनि दिन्छन्, सजाउँछन् पनि, पूजा पनि गर्छन् र फेरि डुबाउँछन्, त्यसैले यसलाई तिमी गुडियाको पूजा वा गुडियाको खेल भन्दछौ । यस्तै मास्टर भाग्य विधाता बच्चा पनि यी साना-साना कुराको गुडियाको खेल धेरै गर्छन् । वास्तविक कुरा हुँदैन तर हिसाब-किताब खत्म हुनको लागि वा धारणाहरूको जाँच लिनको लागि वा आफ्नो स्थिति चेकिंग हुनको लागि यी कुरा जीवनमा नयाँ-नयाँ रूपबाट आइ नै रहन्छ । निर्जीव कुरा, असार कुरा— तर जब सम्मुख आउँछ, मानौं ती जड मूर्तिमा प्राण भरिदिन्छन् र यति विस्तार बनाइदिन्छन् । तिमी सबै पनि कहिले ईर्ष्याको गुडिया, कहिले शंकाको गुडिया, कहिले अनुमानको गुडिया, कहिले आवेशको गुडिया, कहिले रोबको गुडिया अर्थात् मूर्ति बनाएर कुरा रूपी गुडियामा प्राण भरिदिन्छौ । र अनुभव गर्छौ र गराउँछौ — यो सत्य हो । यही कुरा ठीक हो— यो प्राण भरिदिन्छौ । अभ्र फेरि के गर्दछौ ? तिमीहरूको गीत बनेको छ नि— डूब जा, डूब जा... त्यसैले के गर्दछौ ? त्यही कुरारूपी मूर्तिलाई अगाडि-पछाडिको स्मृतिले धेरै सजाउँछौ । साथ-साथै जसरी तिनले भोग लगाउँछन् देवीलाई अथवा मूर्तिलाई, त्यस्तै तिमी पनि कुनचाहिँ भोग लगाउँछौ ? ज्ञानको प्वाइन्टहरूलाई उल्टो रूपमा सोच्दछौ अर्थात् भोग लगाउँछौ । यो त हुन्छ नै, यो त सबैमा हुन्छ । ड्रामा अनुसार पुरुषार्थी हौं, कर्मातीत त अन्तमा बन्नु छ । यसै प्रकारको ज्ञानको विभिन्न प्वाइन्टहरूको हरेक दिन भोग लगाउँदा-लगाउँदा बलियो बनाइदिन्छौ, पक्का गरिदिन्छौ । पहिला कच्चा भोजनको भोग लगाउँछौ फेरि पक्का गरिदिन्छौ । र, फेरि ती प्वाइन्टहरूको अर्थात् भोगलाई एकलै खाँदैनौ, आफूसँग पण्डा, कुटुम्ब पनि बसाउँछौ अर्थात् अरू पनि परिवारको साथी बनाउँछौ, तिनको बुद्धिलाई पनि यो भोजन स्वीकार गराउँछौ । तर अन्तमा के गर्नु पर्छ, ज्ञानसागर बाबाको यादमा बितेको कुरा बित्यो भन्ने ज्ञान सागरको लहरमा, स्व उन्नतिको लहरमा, हाई जम्प लगाउने लहरमा, स्मृति स्वरूपको स्मृतिको लहरमा, मास्टर नलेजफुल स्वरूपको लहरमा, यी अनेक लहरहरूको बीच यी गुडियाहरूलाई अथवा मूर्तिहरूलाई डुबाउनु नै पर्छ । तर यतिका सारा समयलाई के भनौ ? यी सारा गुडियाहरूको खेललाई, जस्तो भक्तहरूलाई भन्दछौ— समय र पैसाको बर्बाद गर्नु हो, त्यसै संगमको सर्वश्रेष्ठ समय र ज्ञान वा शक्तिहरूको खजानालाई यति व्यर्थ गरिदिन्छौ । त्यसैले यी साना-साना कुरा के भयो ? गुडियाहरूको खेल । यस खेलमा कहिल्यै पनि आफूलाई व्यस्त नगर । सदा आफ्नो श्रेष्ठ भाग्यलाई हेर ।

वर्तमान समय अनुसार अहिले वाणप्रस्थ अवस्थाको समीप छौ । वाणप्रस्थी गुडियाहरूको खेल खेल्दैनु । वाणप्रस्थी एकान्त र सिमरणमा रहन्छन् । त्यसैले तिमी सबै बेहदको वाणप्रस्थी सदा एकको अन्तमा अर्थात् निरन्तर एकान्तमा

२०७१ चैत्र १५ आइतबार २९-०३-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १९.११.७९ मधुबन

सदा स्मृति स्वरूप स्थित होऊ । यो हो बेहदको वाणप्रस्थीको स्थिति (बापदादाले तीन मिनेट ड्रिल गराउनुभयो) यो स्थिति राम्रो लाग्दैन ? जुन चीज राम्रो लाग्छ त्यो त सधैं याद रहन्छ नि । अब बाबा र तिमी के चाहन्छौ ? एउटै कुरा चाहन्छौ – बाबा र बच्चा समान होऊन् । सदा यादमा डुबिराखून् । डुबिराख्न चाहदैनौ ! समान बन्नु नै समाहित हुनु हो । बुझ्यौ ? बाबा के चाहनुहुन्छ र तिमी के चाहन्छौ ?

यो सीजन स्वरूप देखेको हो वा मात्र सुन्नेको हो । फेरि सुनाउनेछु समयले के पुकार गरिरहेको छ ! भक्त के पुकार गरिरहेका छन् ! दुःखी, अशान्त आत्माहरू के पुकार गरिरहेका छन्, धर्म नेताहरू, वैज्ञानिक, राजनितिज्ञ के पुकार गरिरहेका छन् ! प्रकृतिले पनि के पुकार गरिरहेको छ ! सबैको पुकार – हे उपकारी आत्माहरू, सुन्नमा आउँछ वा गुडियाहरूको खेलमा व्यस्त छौ ? अच्छा – फेरि सबैको पुकार सुनाउनेछु । तिमीहरूले पनि भोली अमृतवेला सुनु ।

सदा भाग्यलाई स्मरण गर्ने, सदा बाबा समान यादमा डुब्ने निरन्तर एकान्तवासी, हर घडीलाई सफल बनाउने सफलतामूर्त, भक्तिको खेल समाप्त गरेर मास्टर ज्ञानसागर स्वरूप, स्मृति र समर्थी स्वरूप, यस्ता पद्मापद्म भाग्यशाली बच्चाहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

पार्टीहरूसँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट

मैसूर:- सबैले आफूलाई सर्वश्रेष्ठ आत्मा अनुभव गर्दछौ ? कति श्रेष्ठ आत्माहरू हौ जोसँग स्वयम् बाबा बच्चाहरूसँग मिल्न आफ्नो वतन छोडेर आउनुहुन्छ । आधाकल्प गायौ – आफ्नो वतन छोडेर आऊ तर यो थाहा थिएन कहिले र कसरी मिल्नेछ, केवल प्रतीक्षामा दिन बितायौ । अहिले प्रतीक्षा समाप्त भयो, सम्मुख मिलन मनाइरहेका छौ ! यस्तो श्रेष्ठ भाग्य अरू कसैको होला ? सपनामा पनि भगवान्सँग कुरा गरौला – यस्तो सोचेका थिएनौ होला । टोली खाऊँला, बसुँला । सबै प्राक्टिकलमा अनुभव गरिरहेका छौ । प्राप्तिको अगाडि यो सफर (यात्रा) पनि के हो ? बाबा कति ठूलो सफरबाट आउनुहुन्छ । बाबाको स्थान टाढा छ वा तिम्रो ? जब खुशी हुन्छ भने कुनै पनि थकावट वा असजिलो महसुस हुँदैन । बाटोको चार दिन निरन्तर योगीको स्थिति हुन्छ – कहिले मिल्नेछु, कहिले पुग्नेछु, त्यसैले निरन्तर योगी भयौ नि । यो पनि कमाई भयो नि । ब्राह्मण बन्नु अर्थात् हर कदममा कमाई । कष्ट पनि छैन । जसरी गुलाफको फूलको साथमा काँडा पनि हुन्छ, त्यो काँडा उसको सुरक्षाको साधन हुन्छ । त्यस्तै यी कठिनाइहरू अझ बाबाको याद दिलाउनको लागि निमित्त बन्छन् । कुनै पनि प्रकारको जब दुःख आउँछ भने नास्तिकको मुखबाट पनि – ‘हे भगवान्’ निस्कन्छ । त्यसैले दुःख पनि याद दिलाउने साधन भयो नि । संगममा कुनै कष्ट हुनै सक्दैन । यस समयमा तिमी बच्चाहरू बाबाको सर्व खजानाहरूको अधिकारी हौ । बाबाको खजाना के हो ? सुख, शान्ति, आनन्द, प्रेम – यो नै खजाना हो नि ! त्यसैले अधिकारी आत्मा खुशी नरहोस्, यो कसरी हुन सक्छ ? अमृतवेला सदा स्मृतिको तिलक लगाऊ – म अधिकारी हुँ । यदि तिलक लागेको छ भने सदा हर्षित रहनेछौ । तिलकलाई मेटिन नदेऊ । मायाले जतिसुकै मेटाउने कोसिस गरोस् तर नमेटाऊ तब ‘सदा अविनाशी भव’ को वरदान मिलिरहन्छ । सिल्भर जुबली मनाइरहेका छौ तर गोल्डन एजको स्थितिमा बसेर सिल्भर जुबली मनाऊ । राम्रो हिम्मत राखेका छौ । रिजल्ट पनि राम्रो छ । राम्रा बुजुर्ग, अनुभवी र मेहनती बच्चा छन्, राम्रो सर्टिफिकेट छ ।

विदेशी भाइ/बहिनीहरूसँग:- सबै जसरी स्थूल देशको हिसाबले विदेशी हौ त्यस्तै आत्मा रूपमा पनि सदा आफूलाई विदेशी अर्थात् परमधाम निवासी सम्झेर चल्दछौ ? सदैव यो अनुभव होस् – म आत्मा परमधामबाट अवतरित भएको हुँ, विश्व कल्याणको कर्तव्य गर्नको लागि । त्यसैले यो स्मृतिबाट के हुन्छ ? जे पनि संकल्प गर्नेछौ, जे पनि कर्म गर्नेछौ, जे पनि बोली बोल्नेछौ, जहाँ पनि दृष्टि जानेछ, सर्वको कल्याण गर्दै रहनेछौ । यो स्मृति लाइट हाउसको कार्य गर्नेछ । त्यो लाइट हाउसबाट एक रंगको लाइट निस्कन्छ तर यहाँ सर्व शक्तिहरूको लाइट हाउस हर कदम आत्माहरूलाई मार्ग देखाउने कार्य गरोस् । त्यसैले सदा यो स्मृतिमा रहने गर ताकि जोसुकै अगाडि आए भने पनि सम्झिऊन् – हामी अखुट खजानाको खानीको अगाडि आएका छौ । आउनासाथ यस्तो महसुस गरून् – म यस्तो स्थानमा पुगेको छु जहाँबाट सर्व प्राप्तिहरू हुनु छ । विदेशी बच्चाहरूले यस्तो हिंङ्दा-डुल्दा लाइट हाउस बनेर सेवा गर्नु छ । यदि एक स्थानमा यतिका लाइट हाउस भएमा के रिजल्ट निस्कनेछ ! सबैले वाह-वाहको गीत गाउनेछन् । सदैव एक चित्र आफ्नो सम्मुख राख । जस्तै, तिमीहरू चित्र निकाल्छौ जसमा औलाले ब्रह्माले पनि शिवबाबा तर्फ इशारा गर्दैछन् । यस्तै तिमी सबैको हर कर्म, हर संकल्पले बाबाको तर्फ इशारा गरोस् । त्यसैले जाँच गर – मेरो संकल्प इशारा गर्नेवाला छ । जब सबै आत्माहरूलाई बाबाको इशारा मिल्नेछ तब तिम्रो गुण गाउन थाल्नेछन् । जसरी अहिले अर्को-अर्को गीत

गाउँछन् नि, त्यस्तै चारैतर्फ सबै साजद्वारा बाबा र तिम्रा गुणहरूको गीत गाउनेछन् । त्यसवेला के दृश्य होला र तिमीहरू कहाँ हुनेछौ ? (मधुवनमा) सबै मधुवनमा भागेर आएमा भक्तले के गर्ने ! त्यसवेला तिमी सबैको साक्षात्कार हुनेछ— यी बापदादाको दिलतख्तनशीन हुन् । त्यसवेला तिमी तख्तनशीन देखिनेछौ, तब सारा दुनियाँले हाय-हाय गर्नेछ र तिमीहरू तिनलाई वरदान दिनेछौ । हामी तख्तनशीन हौं ! यस्तो साक्षात्कार स्वयंलाई स्वयंको हुन्छ ?

ब्राह्मण अर्थात् अधिकारी । अधिकार लिनु छ वा जन्मदेखि नै अधिकारी हौ ? बापदादा सबैलाई सदैव तख्त र ताजधारी देख्नुहुन्छ । तख्तबाट उत्रिएर आउँछौ र ? जो श्रेष्ठ आत्माहरू हुन्छन् ती कहिल्यै पनि गलैँचा विना तल पाऊ राख्दैनन् । तिमी सबैभन्दा ठूला हौ त्यसैले तख्तबाट तल पाऊ नराख । तख्तमा नै खान्छौ, पिउँछौ, घुम्दछौ, चल्दछौ, यति उँच तख्त छ । बुझ्यौ ?

डबल विदेशी बच्चाहरूलाई जुन सेवा दिएको छु त्यो गरिरहेका छौ नि ? अहिले सबै पर्खिरहेका छन्— कहिले विदेशको आवाजबाट भारतका कुम्भकर्णहरू जाग्नेछन् । अब आवाज बुलन्द गर । विदेश सेवाको नतिजा राम्रो छ । अब भविष्यमा के गर्नु छ ? (योजना सुनाए) योजना त राम्रो छ, यो त गर्ने नै छौ तर अहिले यस्तो वातावरण बनाऊ जुन वातावरणले चुम्बक जस्तो काम गरोस् । चारैतर्फ फैलियोस्— यदि शान्ति, सुख वा प्रेम चाहिन्छ भने यहाँबाट मिल्न सक्छ । विज्ञापन होस् । आजकल वाणीभन्दा भाइब्रेशनसको प्राप्ति गर्ने इच्छुक धेरै छन् । भाषण गर तर त्योभन्दा पहिला यस्तो वातावरणको आवाज अवश्य फैलाऊ । सबैले अनुभव गरून्— जस्तो प्यासीको प्यास पानीले मेट्दछ यस्तै आत्माहरूको शान्ति, सुखको प्यास मेटियोस् । जसरी स्थापनाको शुरूमा एक दिन पनि कोही सत्संगमा आउँथे जान्थे भने पहिलो दिन नै केही-न-केही अनुभव गरेर जान्थे । जुन आदिमा त्यो अन्त्यमा विस्तार रूपमा हुनु छ । यस्तो कुनै वातावरण बनाऊ । त्यो तब हुन्छ, जब तिमी सबै निरन्तर यस स्थितिमा स्थित रहनेछौ । फेरि सूर्यको किरणहरू जस्तो सबैले अनुभव गर्नेछन् । सबैको दृष्टि जानेछ— यो कहाँबाट किरणहरू आइरहेको छ । यस्तो अब पुरुषार्थ गर । सबै रिफ्रेश त धेरै भइरहेका छौ । यस्तो रिफ्रेश भएका छौ जसले गर्दा अनेकौँलाई रिफ्रेश गर्दै सदा रिफ्रेश रहून् ! यस पटक विशेष एक शब्दमा डबल अण्डरलाइन (याद) गरेर जाऊ । त्यो कुनचाहिँ ? निरन्तर । चाहे संकल्प, चाहे बोली तर— ‘निरन्तर’ शब्दलाई डबल अण्डरलाइन गरेर जाऊ । यादको यात्रामा निरन्तर, ज्ञान स्वरूपमा निरन्तर, धारणामा निरन्तर, सेवामा पनि निरन्तर । चारै विषयहरूमा निरन्तरलाई डबल अण्डरलाइन गरेर जाऊ । बुझ्यौ— यो एक शब्द वरदानको रूपमा लिएर जानु ।

योजना लामो नबनाऊ तर प्राक्टिकल हुने र चाँडो गर्न सक्ने बनाऊ, त्यसको लागि यही इशारा छ— आफ्नो तन-मन-धन शक्तिहरू जति चाँडो प्रयोग गर्नेछौ त्यति फाइदा हुनेछ । अहिले समय छ फेरि धेरै ढिलो हुनेछ । गर्नको लागि मितिलाई नपर्ख, भोली पनि होइन, आज पनि होइन, अहिले गर किनकि यदि मिति बताएमा धेरै समयको जम्मा हुँदैन— मितिको जम्मा हुनेछ । फेरि मितिको पर्खाइमा पर्नेछौ । तयारी कम गर्नेछौ । मिति कन्सेस हुन पुग्नेछौ । सोल कन्सेस (आत्म-अभिमानि) रहने छैनौ ।

हर क्षेत्रमा सन्देश पुर्‍याउने कोसिस गर जसले गर्दा कसैले नभनोस्— हामीलाई थाहा छैन । सेवा गर्दै जाऊ तब सबैले आफैँ प्रस्ताव राख्नेछन्— यहाँ सेवा केन्द्र खोल्नुहोस् भनेर । अच्छा ।

वरदानः— शक्तिशाली वृत्तिद्वारा मनसा सेवा गर्ने विश्व कल्याणकारी भव

विश्वका तड्पिरहेका आत्माहरूलाई मार्ग बताउनको लागि साक्षात् बाबा समान लाइट हाउस, माइट हाउस बन । लक्ष्य राख— हर आत्मालाई केही न केही दिनु छ । चाहे मुक्ति देऊ चाहे जीवनमुक्ति । सबैप्रति महादानी र वरदानी बन । अहिले आ-आफ्नो स्थानको सेवा त गर्दछौ तर एक स्थानमा बसेर मनसा शक्तिद्वारा वायुमण्डल, भाइब्रेशनद्वारा विश्व सेवा गर । यस्तो शक्तिशाली वृत्ति बनाऊ जसद्वारा वायुमण्डल बनोस्— तब भनिने छ विश्व कल्याणकारी आत्मा ।

स्लोगनः— अशरीरीपनको एक्सरसाइज (व्यायाम) र व्यर्थ संकल्परूपी भोजनको परहेजबाट स्वयंलाई तन्दरुस्त बनाऊ ।